

17. Igra Piké; šaloigra poslovenjena po Miroslav Vilharju.

18. Filozof; šaloigra, poslovenjena po Miroslav Vilharju.

19. Servus Petelinček; šaloigra, poslovenjena po Miroslav Vilharju.

20. Bob iz Kranja; poleg českega predelal dr. Bleiweis (5. zvezek Bl. zbirke).

e) Šolske stvari:

21. Berilo za 8. gimnazijalni razred; sestavil vitez dr. Miklošič.

22. Zemljepisna začetnica za gimnazije in realke, izdal in založil Janez Jesenko v Gorici.

23. Program ljubljanske gimnazije je prinesel: „Matiju Čopu v spomin“ spisal Karol Melcer.

24. Program celjske gimnazije: „Slovo o polku Igoreve“ pesem o vojski Igorjevi, poslovenil iz staroruskega Maks Pleteršnik.

25. Program novomeške gimnazije obsega od prof. L. Horvata: α) Hieronim, čigav je? β) Pogojni stavki latinski. γ) O besedi zaumen.

26. Program tržaške gimnazije: Cegnarjev poslovenjen odlomek „Wallensteinove smrti.“

27. Letopis ljubljanske št. Jakobske šole: „Odgojevanje sedaj in nekdaj“, spisal M. Močnik.

28. Letopis normalke v Črnomlju: „o zemljepisju v ljudskih šolah.“

29. Letopis glavne šole v Postojni: „Pivka“, spisal Peter Hicinger.

30. Sporočilo ipavske šole: „namen in korist ljudskih šol“, spisal L. Hiti.

f) Različna dela:

31. Uzemna slovnica slavjanska; spisal in na svetlo dal Matija Majar Ziljski v Pragu 1865.

32. Čitalnica, podučivni listi za slovenski narod 1. in 2. zvezek, dr. Janez Gršak v Gradcu.

33. Laški, nemški in slovenski pogovori; po Premrlovem delu pomnožil Janez Rejec.

34. Žabjanke; šaljive pesmi, zložil Mir. Vilhar.

35. Staroslovenski slovar, VI. zvezek od dr. Miklošiča.

36. Slovenska Vila; na svetlo dala Fr. Celestin in J. Jurčič.

37. Polyglotton Parämiophraseologia; spisal v 7 jezicah Jož. Vuk v Gorici.

38. Vodniku; po besedah Vilharjevih zložil za moški zbor Anton Heidrich.

39. Noč na blejskem jezeru; besede Andrej Praprotnika za moški zbor, čveterospev in bariton-solo postavil Ant. Heidrich.

40. Politični katekizem; spisal Andrej Einspieler.

41. Spisje 2. natis; spisal Andrej Praprotnik.

42. Jezičnik ali pomenki o slovenskem pisanji; spisal Jož. Marn 3. leto.

43. Palček; koledar za leto 1866, spisal Andrej Praprotnik.

44. Vélíka in mala pratika za leto 1866; vredil dr. Janez Bleiweis.

45. Mladi vincar; spisal France Jančar.

g) Molitvene in bukve pobožnega obsežka.

46. Zgledne molitvene bukve; po J. C. Šmidu poslovenil Bartol Baltazar.

47. Dušna hrana 4. in 5. zvezek; spisal Andrej Zamejec.

48. Šmarnice Marije Device, 4. letnik; spisal L. Jeran.

49. Angel varh; v ženskem in moškem spolu spisal Anton Lésar.

50. Riharjevi napevi, iz zapuščine nenatisnjenih napevov na svetlo dal Greg. Rihar.

0 zadevi Lire Sionske.

Ker se je zadnje dni število naročnikov vendar nekoliko pomnožilo, in se je toraj nadjati, da jih bo še več pristopilo, oznanjam s tem, da bom „Liro Sionsko“ izdajal, kakor sem v povabilu razložil.

Da razpošiljanje lista ne bo zaostajalo, prosim, naj se mi pošlje naročnina, kakor hitro je mogoče, z napisom, kterege sem že v povabilu naznanil. Dobro bi bilo tudi, da se naročnina, kjer je mogoče, pošlje ob enem za več naročnikov skupaj, kakor so se nekteri tudi skupaj naročili; tako bi se zmanjšali stroški obéh strani. Od nekterih naročnikov sem tudi prejel list z napisom: „Prag, Kleinseite.“ Omenim tedaj, da je „mala stran“ (Kleinseite) različni mestni del od „malega namestja“ (Kl. Ring). Prosim zatoraj, da se mi listi natanko z napisom pošljejo, kakor sem ga že v povabilu naznanil, ker bi se sicer vtegnilo primeriti, da se list zgubi.

Končno pa še enkrat vabim vse one, kateri mislijo pristopiti v kolo lirinih naročnikov, naj mi to hitro naznani; sedanje število je še majhno in se tedaj delo le prične, ker je upati, da se jih še več naroči. Tudi se jim more potem še o pravem času postreči.

Hvala in slava pa vsem, kateri so že obljubili, me podperati in mi tako pripomogli k početju!

V Pragi 20. januarja.

France Grbec.

Kratkočasno berilo.

Boj za puro.

Resnice in laži za predpust.

Spisal Šak.

(Dalje.)

Srenjski starašini sedeli so med tem pri županu Petru Kokotu zbrani. Bil je Peter nocoj nenavadno zamišljen; ni rekel ne bev ne mev; al jeza in togota bliskala mu je iz temnih oči. Tem hitrejše tekla je beseda Vidu Kolomaji, kateri je bil že v boji zoper Turka. Bil je močen ko Štempihar, zvit ko grča, gladek ko hrastova skorja, kosmate vesti ko tat na kolu; govoril je, ko bi otrobe vezal, in lagal, ko bi tolkel orehe. Balo se ga je v vasi vse, ker je bil pri vsakem prepiru, pri vsakem pretepanji, in rad je svojo pravico dokazoval s pestjo. Tudi nocoj je v zboru zvonec nosil, kričal in tolkel z roko ob mizo. „Jaz vam povem, in to mora biti, še to noč gremo nad lukovske mevže, — še prvega napada niso kos zdržati. Kakor bolhe, jih iz toplih postelj polovimo, in vse jeze in šale je konec.“ Al vsi drugi očetje bili so te misli: sramota je napadati sovražnike po šegi volkov, in zoper „Völkerrecht“ je, boja ne napovedati. In zastonj je bilo brbranje in psovanje sirovega Kolomaje; sklenili so: še le drugi dan orožje v roke vzeti, popred pa poslati „parlamentarja“ v Lukovec, da boj napové. To častno poslanstvo prevzel je koj Grega, županov hlapec. Nadalje imenovali so častnike nove armade; Peter Kokot bil je izvoljen enoglasno za generala, in dobil je svojega hlapca za adjutanta. Štempihar Kolomaja ponudil se je sam za bandernika, — in željo spolnili so mu radi. Drugi srenjski starašini postali so „hotmani.“ In tako razdelili so vse službe, kakor je Vid svetoval, kajti on je bil izurjen vojak.

Tamburje, korporale, prostake, vse je dobila mlada vojska, — še na profoza pozabili niso; kajti leskova mast in brezovo olje je povsod koristno vračilo.